

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0

3.april 2013

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-85/11	Europa-Kommissionen mod Irland Sagsøgerens påstande: Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (1), idet denne medlemsstat tillader ikke-afgiftspligtige personer at være medlemmer af en momsgruppe (én enkelt momspligtig person). Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Dom	09.04.13
C-315/12	Metro Cash & Carry mod Skatteministeriet Spørgsmål 1: Skal direktiv 92/12 og forordning 3649/92 fortolkes således, at en erhvervsdrivende i en medlemsstat, der under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende sælger punktafgiftspligtige varer, som er overgået til forbrug i medlemsstaten, og som overleveres til en køber, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, på sælgers forretningssted, uden at sælger bistår med transport eller med at arrangere transport, skal foretage (i) en prøvelse af, om købet af de punktafgiftspligtige varer sker med henblik på at indføre varerne til denne anden medlemsstat og (ii) en prøvelse af, om en sådan indførelse sker med henblik på privat eller erhvervmæssig anvendelse? Spørgsmål 2: Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende ønskes oplyst, om den erhvervsdrivende ved salg af punktafgiftspligtige varer under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende ved prøvelsen skal anvende formodningsregler om købers hensigt med de købte varer. Spørgsmål 3: Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende ønskes yderligere oplyst, om direktiv 92/12 og forordning 3649/92 skal fortolkes således, at en sælger som nævnt i spørgsmål 1 under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende skal nægte at imødekomme en købers ønske om køb af punktafgiftspligtige varer, hvis køberen ikke tilbyder at aflevere eksemplarer af det i artikel 4 i forordningen nævnte forenklede ledsagedokument, såfremt formålet med købet er at anvende den punktafgiftspligtige vare erhvervmæssigt i køberens hjemland? Spørgsmålet ønskes	MF	10.04.13

	<p>tillige besvaret for det tilfælde, at der skal anvendes formodningsregler som anført i spørgsmål 2.</p> <p>Spørgsmål 4: Medfører ikrafttrædelsen af direktiv 2008/118 og ophævelsen af direktiv 92/12 en ændring af retstilstanden i forhold til, hvad der fulgte af direktiv 92/12 i relation til besvarelsen af spørgsmål 1-3?</p> <p>Spørgsmål 5: Skal udtrykket "varer, som privatpersoner anskaffer til eget brug", jf. henholdsvis artikel 8 i direktiv 92/12 og artikel 32, stk. 1, i direktiv 2008/118, fortolkes således, at det omfatter eller kan omfatte indkøb af punktafgiftspligtige varer under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende? Såfremt spørgsmålet besvares benægtende, ønskes oplyst, om købene da skal henføres til artikel 7 i direktiv 92/12 henholdsvis artikel 33 i direktiv 2008/118?</p>		
C-443/11	<p>Jeltese.a.</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af den afsagte Miethe-dom sammenholdt med forordning nr. 1408/71 samt art. 65 og art. 87, stk. 8 i forordning nr. 883/2004? Fortolkning af art. 45 TEUF og art. 7, stk. 2 i forordning nr. 1612/68 samt art. 17 i EU's charter om grundlæggende rettigheder samt retssikkerhedsprincippet?</p>	Dom	11.04.13
C-84/12	<p>Koushkaki</p> <p>Sagen vedrører 1) Er det en betingelse for, at retten kan pålægge sagsøgte at meddele sagsøger et Schengenvisum, at retten i henhold til visumkodeksens artikel 21, stk. 1, finder det godtgjort, at sagsøger agter at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om, eller er det tilstrækkeligt, at retten efter en efterprøvelse i henhold til visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra b), ikke på grundlag af særlige omstændigheder nærer begrundet tvivl om sagsøgerens hensigt om at forlade medlemsstaternes område inden udløbet af det visum, der ansøges om? 2) Foreligger der i henhold til visumkodeksen et lovbundet krav på meddelelse af et Schengenvisum, når indrejsebetingelserne i navnlig visumkodeksens artikel 21, stk. 1, er opfyldt, og der ikke er grundlag for at nægte visum i henhold til visumkodeksens artikel 32, stk. 1? 3) Er visumkodeksen til hinder for en national lovgivning, i henhold til hvilken en udlænding i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 810/2009 kan meddeles et visum til transit gennem eller forventet ophold på Schengenstaternes område i op til tre måneder inden for en seks måneders periode fra sin første indrejse (Schengenvisum)?</p>	GA	11.04.13
C-221/11	<p>Demirkan</p> <p>Sagen vedrører: hvorvidt også den passive frie udveksling af tjenesteydelser er omfattet af begrebet den frie udveksling af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 41, stk. 1, i tillægsprotokollen til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet af 23. november 1970. Såfremt første spørgsmål bevares bekræftende, om den associeringsretlige beskyttelse af den passive frie udveksling af tjenesteydelser også omfatter tyrkiske statsborgere, der ikke vil indrejse til Forbundsrepublikken Tysklands område og opholde sig dér i op til tre måneder for at modtage en konkret tjenesteydelse, men derimod for at besøge slægtninge, og som påberåber sig blot selve muligheden for at modtage tjenesteydelser på forbundsrepublikkens område.</p>	GA	11.04.13
C-260/11	<p>Edwards m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 9, stk. 4, i Aarhuskonventionen, der er gennemført ved artikel 10a, i Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet og artikel 15a i Rådets Direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening?</p>	Dom	11.04.13
C-335/11 og C-337/11	<p>Ring m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv?</p>	Dom	11.04.13

C-636/11	Berger Sagen vedrører: Er artikel 10 i nævnte forordning til hinder for en national lovgivning, hvorefter information af offentligheden kan foretages ved angivelse af fødevarer- eller foderbetegnelsen og den fødevarer- eller fodervirksomhed, i hvis navn eller firmanavn fødevarer eller foderet blev fremstillet, behandlet eller bragt i omsætning, når en særligt afskyvækkende fødevarer, som ikke er sundhedsskadelig, men som er uegnet til konsum, i ikke ubetydeligt omfang bringes eller er blevet bragt i omsætning, eller når en sådan fødevarer på grund af sin særlige art kun er blevet bragt i omsætning i ringe omfang, men over en længere periode? Skal spørgsmål II.1 besvares anderledes, såfremt sagens faktiske omstændigheder fandt sted før den 1. januar 2007, hvor national ret dog allerede under hensyn til ovennævnte forordning var blevet tilpasset?	Dom	11.04.13
T-301/12	Laboratoires CTRS mod Kommissionen Påstande: Kommissionens beslutning af 25. maj 2012, hvorefter der blev givet afslag på en ansøgning om markedsføringstilladelse for »Orphacol — cholsyre«, annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	MF	12.04.13

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-49/12	Sunico.e.a. Sagen vedrører: Skal artikel 1 i Rådets forordning 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at den inden for sit anvendelsesområde omfatter en sag, hvor myndighederne i en medlemsstat fremsætter et erstatningskrav over for virksomheder og fysiske personer, der har hjemsted i en anden medlemsstat, baseret på et anbringende om - i henhold til den første medlemsstats nationale ret - ansvarspådragende sammensværgelse om at begå bedrageri ved deltagelse i unddragelse af moms, der skal betales til den første medlemsstat?	GA	11.04.13
C-290/12	Della Rocca Sagen vedrører: 1) Under hensyn til bl.a. henvisningen i præmis 36 i Domstolens kendelse af 15. september 2010 (sag C-386/09, Briot), ønskes oplyst, om direktiv 1999/70/EF, navnlig § 2 [i bilaget], også omfatter et tidsbegrænset ansættelsesforhold mellem en vikaransat og et vikarbureau eller mellem en vikaransat og en brugervirksomhed, og dermed om direktiv 1999/70/EF regulerer disse forhold. 2) Det ønskes oplyst, om en bestemmelse, der giver adgang til at fastsætte en tidsfrist i en ansættelseskontrakt med et vikarbureau og til at forny kontrakten af tekniske, organisations- eller produktionsmæssige hensyn, som ikke vedrører bureauet og det specifikke tidsbegrænsede ansættelsesforhold, men som sker på grundlag af generelle krav til den vikaransatte uden tilknytning til det specifikke ansættelsesforhold[,] såfremt ingen andre begrænsninger foreligger, opfylder kravene i § 5, stk. 1, litra a), i [bilaget til] direktiv 1999/70/EF, eller kan udgøre en omgæelse af direktivet. Endvidere ønskes oplyst, om de objektive hensyn nævnt i § 5, stk. 1, litra a), i [bilaget til] direktiv 1999/70/EF skal præciseres i et dokument og omhandle det specifikke tidsbegrænsede ansættelsesforhold og fornyelsen heraf, således at en henvisning til de generelle objektive hensyn, som begrundede indgåelse af vikarformidlingsaftalen, ikke kan anses for tilstrækkelig med hensyn til opfyldelsen af § 5, litra a). 3) Er § 5 i [bilaget til] direktiv 1999/70/EF til hinder for, at misbrugets konsekvenser påhviler tredjemand, hvilket i den foreliggende sag vil sige brugervirksomheden?	Dom	11.04.13
C-645/11	Sapir m.fl. Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.	Dom	11.04.13

	<p>december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område: 1. Er tilbagesøgningen af en uretmæssig udbetaling en civilretlig sag i henhold til artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 44/2001, når en delstat af en myndighed er blevet pålagt at udbetale en del af provenuet fra en aftale om grundsalg som erstatning til en skadelidt, men i stedet ved en fejltagelse overfører hele købssummen til denne? 2. Består den snævre forbindelse mellem flere krav, som kræves i henhold til artikel 6, nr. 1), i forordning (EF) nr. 44/2001, når de sagsøgte påberåber sig yderligere krav på skadesløsholdelse, hvorom der kun kan træffes samlet afgørelse? 3. Finder artikel 6, nr. 1), i forordning (EF) nr. 44/2001 også anvendelse på en sagsøgt, som ikke har bopæl på Den Europæiske Unions område? I bekræftende fald: Gælder dette også, såfremt anerkendelse af dommen ville kunne afslås i den stat, hvor sagsøgte har bopæl, på grund af manglende kompetence i henhold til en bilateral aftale med domsstaten?</p>		
C-5/12	<p>BetriuMontull</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er Rådets direktiv 76/207/EØF og Rådets direktiv 96/34 til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i Estatuto de los Trabajadores (lov om arbejdstageres rettigheder), der i tilfælde af fødsel anerkender retten til barselsorlov efter en periode på seks uger efter fødslen, forudsat der ikke foreligger en fare for moderens sundhed, som en selvstændig ret, der tilhører den mor, der er arbejdstager, men som kan overdrages til en far, der er arbejdstager, og som alene kan udnytte den nævnte orlov, når moderen til det pågældende barn selv er arbejdstager og vælger at lade faderen udnytte en bestemt del af denne orlov? 2. Er princippet om ligebehandling, der forbyder enhver forskelsbehandling på grundlag af køn, til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i lov om arbejdstageres rettigheder, der i tilfælde af fødsel anerkender retten til orlov med ret til at vende tilbage i samme stilling og barselsdagpenge, der udbetales af den sociale sikringsordning, som en ret, der hidrører fra moderen og ikke fra faderen endog efter perioden på seks uger efter fødslen og bortset fra tilfælde, hvor der er fare for moderens sundhed, således at den mandlige arbejdstagers orlov afhænger af, om moderen til barnet også er arbejdstager? 3. Er princippet om ligebehandling, der forbyder enhver forskelsbehandling, til hinder for en national lovgivning, nærmere bestemt artikel 48, stk. 4, i lov om arbejdstageres rettigheder, når denne i forhold til en far, der adopterer et barn, og som er arbejdstager, anerkender en personlig adkomst til retten til orlov med ret til at vende tilbage i samme stilling og barselsdagpenge, der udbetales af den sociale sikringsordning, men derimod ikke tilkender denne far retten til en sådan personlig, selvstændig og af moderen uafhængig orlov, men alene en fra moderen afledt ret, når faderen, der er arbejdstager, har et biologisk barn?</p>	GA	11.04.13
C-158/12	<p>Europa-Kommissionen mod Irland</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Irland har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 5, stk. 1, i direktiv 2008/1/EF ved ikke at meddele godkendelser i overensstemmelse med direktivets artikel 6 og 8 eller efter omstændighederne revurdere og om nødvendigt ajourføre godkendelsesvilkårene med hensyn til 13 bestående svine- og fjerkræproduktioner i Irland, og således ved at undlade at påse, at de bestående anlæg senest den 30. oktober 2007 blev drevet i overensstemmelse med direktivets artikel 3, 7, 9 10 og 13, artikel 14, litra a) og b) og artikel 15, stk. 2.</p> <p>Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	11.04.13
C-258/11	<p>Sweetman</p> <p>Sagen vedrører: Hvilke retlige kriterier skal den kompetente myndighed anvende ved vurderingen af, om en plan eller et projekt, der er omfattet af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, kan "skade lokalitetens integritet"? Medfører forsigtighedsprincippet, at en sådan plan eller et projekt ikke kan tillades, hvis det forårsager et varigt og uopretteligt tab af hele den pågældende naturtype eller en del af den? Hvilket forhold er der eventuelt mellem artikel 6, stk. 4, og artikel 6,</p>	Dom	11.04.13

	stk. 3, hvorefter der skal træffes beslutning om, at planen eller projektet skader lokalitetens integritet?		
C-260/11	Edwards m.fl. Sagen vedrører: Fortolkning af artikel 9, stk. 4, i Aarhuskonventionen, der er gennemført ved artikel 10a, i Rådets direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet og artikel 15a i Rådets Direktiv 96/61/EF om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening?	Dom	11.04.13
C-535/11	Novartis Pharma Sagen vedrører: Omfatter begrebet »udviklet« i indledningen til punkt 1 i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1) ligeledes processer, hvorunder delmængder af et medikament, der er udviklet og færdigproduceret i henhold til den nævnte fremgangsmåde, efter recept og bestilling fra en læge, omhældes til en anden beholder, når lægemidlets sammensætning ikke derved ændres, dvs. navnlig fremstilling af brugsklare sprøjter, som er blevet påfyldt et medikament, der er godkendt i henhold til forordningen?	Dom	11.04.13
T-411/08	Artisjus Magyar SzerzőiJogvédoIrodaEgyesület mod Kommissionen Påstand: Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig udg. af 16. juli 2008 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC), hvori det fastslås, at EØS-CISAC-medlemmerne (1) anvendte en samordnet praksis i strid med artikel 81 EF og artikel 53 EØS ved at koordinere de territoriale afgrænsninger af de gensidige repræsentationsbemyndigelser, de hver især var tildelt, på en måde, som begrænser en licens til det nationale område for hvert forvaltningsselskab. Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede beslutnings artikel 3 og artikel 4, stk. 2 og 3, der vedrører tre særlige former for udnyttelse (internet, satellittransmission samt viderespredning pr. kabel), for så vidt som de gør sagsøgeren ansvarlig for en tilsidesættelse af artikel 81 EF ved med andre CISAC-medlemmer at have koordineret klausulerne om territorial afgrænsning i aftaler om gensidig repræsentation på en måde, der begrænsede en licens til det nationale område for hvert forvaltningsselskab. Sagsøgeren har bestridt den anfægtede beslutning af fire grunde, nemlig inkompetence, tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift, tilsidesættelse af EF-traktaten samt Kommissionens magtfordrejning.	Dom	12.04.13
T-413/08 – T-420/08	SOZA mod Kommissionen Påstand: Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 EØS (sag COMPC2/38.698 - CISAC), særligt beslutningens artikel 3, hvori det fastslås, at EØS-CISAC-medlemmerne anvendte en samordnet praksis i strid med artikel 81 EF og artikel 53 EØS ved at koordinere de territoriale afgrænsninger af de gensidige repræsentationsbemyndigelser, de hver især var tildelt, på en måde, som begrænser en licens til det nationale område for hvert forvaltningsselskab. Sagsøgeren gør til støtte for sit søgsmål følgende gældende: (i) Medtagelsen af territoriale afgrænsninger i dets aftaler om gensidig repræsentation er ikke en følge af en samordnet praksis. ii Subsidiært gøres det gældende, at såfremt der foreligger en samordnet praksis vedrørende territoriale afgrænsninger, udgør denne ikke en begrænsning af konkurrencen i henhold til artikel 81 EF.	Dom	12.04.13
T-422/08	Sacem mod Kommissionen I denne sag har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af	Dom	12.04.13

	Kommissionens beslutning af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om Det Europiske Samarbejdsområde (sag COMP/C2/38.698 - CISAC) vedrørende en samordnet praksis, som omhandler betingelserne for forvaltning af rettighederne til offentlig fremførelse af musikværker og forvaltningsselskabernes udstedelse af den tilsvarende licens, og som foreligger ved de medlemsrestriktioner, som anvendes i aftaler om gensidig repræsentation, således som de er fastsat i International Confederation of Societies of Authors and Composers standardkontrakt (CISACs standardkontrakt) eller anvendes i praksis.		
T-425/08	KODA mod Kommissionen Sagsøgeren har i nærværende sag nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 end. af 16. juli 2008 i sag COMP/C2/38.698 - CISAC, hvorved Kommissionen lagde lit grund, at sagsøgeren havde overtrådt artikel 81 EF EØS-aftalens artikel 53 ved gensidige repræsentationsaftaler eller i praksis at have indføjet medlemsbegrænsninger (artikel 1) og eksklusivetsklausuler (artikel 2) ved at have samordnet de territoriale afgrænsninger på en måde, der begrænser en licens til hvert forvaltningsselskabs nationale område ved licenseringen af rettigheder til offentlig fremførelse af musikværker via internet, satellit og kabel (artikel 3).	Dom	12.04.13
T-428/08	STEF mod Kommissionen Påstand: Artikel 3 i Kommissionens beslutning om en procedure i henhold til artikel 81 og artikel 53 EØS (sag COMP/C2/ 38.698- CISAC) annulleres. Med sit søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig udg. af 16. juli 2008 (sag COMP/C2/ 38.698 - CISAC) om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 EØS. Nærmere bestemt har sagsøgeren bestridt Kommissionens konklusioner i den anfægtede beslutnings artikel 3, hvori det fastslås, at de territoriale afgrænsninger af de gensidige repræsentationsbemyndigelser, som et forvaltningsselskab gav et andet, udgør samordnet praksis i stt-id med artikel 81 EF og artikel 53 EØS.	Dom	12.04.13
T-432/08	AKM mod Kommissionen Sagsøgeren har i nærværende sag nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig udg. af 16. juli 2008 i sag COMP/C2/38.698 - CISAC, hvori Kommissionen fastslog, at en samordnet praksis i forbindelse med den gensidige tildeling af musikalske ophavsrettigheder imellem forvaltningsselskaber, som tilhører International Confederation of Societies of Authors and Composers (forvaltningsselskabernes internationale paraplyorganisation - "CISAC"), er uforenelig med artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53.	Dom	12.04.13
T-434/08	TONO mod Kommissionen Påstand: Med sit søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig udg. af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 EØS (sag COMP/C2/38.698 - CISAC), navnlig beslutningens artikel 3, hvori det fastslås, at EØS-CISAC-medlemmerne anvendte en samordnet praksis i stt-id med artikel 81 EF og artikel 53 EØS ved at samordnet de territoriale afgrænsninger af de gensidige repræsentationsbemyndigelser, der hver især var tildelt, på en måde, som begrænser en licens til hvert forvaltningsselskabs nationale område. Subsidiært annulleres artikel 3 i den anfægtede beslutning for så vidt angår kabelretransmission.	Dom	12.04.13
T-442/08	Stim mod Kommissionen Påstand: Artikel 3 og artikel 4, stk. 2, samt artikel 4, stk.3, for så vidt som den henviser til artikel 3 i Kommissionens beslutning af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 EØS i sag COMP/C2/38.698 - CISAC,	Dom	12.04.13

	<p>annulleres.</p> <p>Med sit søgsmål bar sagsøgeren nedlagt pistand om delvis annulation af Kommissionens beslutning af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og artikel 53 EØS (Sag COMP/C2/38.698 - CISA, særligt artikel 3, hvori det fastslås, at EØS-CISAC-medlemmerne (1) anvendte en samordnet praksis i strid med artikel 81 EF og artikel 53 EØS ved at koordinere territoriale afgrænsninger af de gensidige repræsentationsbemyndigelser, de hver især var tildelt, på en måde, som begrænser en licens til det nationale område for hvert forvaltningsselskab.</p>		
C-64/12	<p>A. Schlecker, der driver handel under navnet »Firma Anton Schlecker« mod Boedeker</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal Romkonventionens artikel 6, stk. 2, fortolkes således, at såfremt en arbejdstager til opfyldelse af aftalen ikke blot sædvanligvis, men også langvarigt og uden afbrydelse udfører sit arbejde i et og samme land, er det under alle omstændigheder retten i dette land, der skal finde anvendelse, også selv om alle øvrige omstændigheder peger på, at arbejdsaftalen har snæver tilknytning til et andet land? 2. Må det for en bekræftende besvarelse af spørgsmål 1 kræves, at arbejdsgiver og arbejdstager ved arbejdsaftalens indgåelse, eller i det mindste ved arbejdets påbegyndelse, tilsigtede eller var sig bevidst, at arbejdet skulle udføres langvarigt og uden afbrydelse i et og samme land?</p>	GA	16.04.13
T-105/12 – T-107/12	<p>Staat der Nederlanden mod Essent m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 345 TEUF (om ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne) fortolkes således, at udtrykket »de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne« også omfatter det i denne sag omhandlede absolutte privatiseringsforbud, således som det fremgår af bekendtgørelsen om andele i systemoperatører sammenholdt med artikel 93 i elektricitetsloven af 1998 og gaslovens artikel 85, og hvorefter andele i en systemoperatør udelukkende må overdrages til offentlige parter? Har en bekræftende besvarelse af spørgsmål 1 til følge, at reglerne om de frie kapitalbevægelser ikke finder anvendelse på koncernforbuddet og forbuddet mod biaktiviteter, eller i det mindste, at koncernforbuddet og forbuddet mod biaktiviteter ikke skal efterprøves i forhold til reglerne om de frie kapitalbevægelser? Udgør de også til grund for Won liggende [org. s. 42] målsætninger om ved forebyggelse af krydssubsidiering i vid forstand (herunder også strategisk udveksling af oplysninger) at skabe gennemsigtighed på energimarkedet og forhindre konkurrencefordrejning udelukkende økonomiske hensyn, eller kan de også anses for ikke-økonomiske hensyn i den forstand, at de som tvungne almene hensyn efter omstændighederne kan begrunde en restriktion for de fri kapitalbevægelser?</p>	GA	16.04.13
C-202/11	<p>Anton Las mod PSA Antwerp NV</p> <p>Sagen vedrører: Strider dekretet af 19. juli 1973 fra Det Flamske Fællesskab mod EF-traktatens artikel 39 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for EU, i det omfang det pålægger en virksomhed, der er beliggende i det flamske sprogområde, en pligt til ved ansættelse af en arbejdstager i en stilling med international karakter at affatte alle dokumenter, der vedrører arbejdsforholdet, på nederlandsk, hvis tiltrædelse medfører ugyldighed?</p>	Dom	16.04.13
T-404/11	<p>Turbo CompressorManufacturer mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Der anordnes en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement, hvorved sagsøgte pålægges at fremlægge samtlige dokumenter vedrørende den anfægtede afgørelse, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	17.04.13
C-4/11	<p>Puid</p>	GA	18.04.13

	<p>Sagen vedrører: Fortolkningen af Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (Dublin II-forordningen)? Fortolkningen af Rådets direktiv 2003/9/EF af 27. januar 2003 om fastlæggelse af minimumsstandarder for modtagelse af asylansøgere i medlemsstaterne? Samt fortolkningen af Rådets direktiv 2005/85/EF af 1. december 2005 om minimumsstandarder for procedurer for tildeling og fratagelse af flygtningestatus i medlemsstaterne?</p>		
C-12/12	<p>Colloseum Holding AG mod Levi Strauss & Co.</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94 fortolkes således, at 1. et varemærke, der er en del af et sammensat varemærke, og som kun har opnået fornødent særpræg som følge af den brug, der er gjort af det sammensatte varemærke, kan bruges med retsbevarende virkning, når det kun er det sammensatte mærke, der anvendes 2. et varemærke bruges med retsbevarende virkning, såfremt det kun anvendes sammen med et andet varemærke, offentligheden i de to varemærker ser selvstændige kendetegn, og begge mærker endvidere er registreret sammen som varemærke?</p>	Dom	18.04.13
C-463/11	<p>L mod M</p> <p>Overskrider en medlemsstat grænserne for sin skønsmargen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF om vurdering af bestemte planer og programmer indvirkning på miljøet, art. 3, stk. 4 og 5, når den for så vidt angår en kommunes bebyggelsesplaner, der fastlægger anvendelsen af små områder på lokalt plan og rammerne for fremtidige anlægstilladelser til projekter, men ikke falder ind under direktiv 2001/42/EF's art. 3, stk. 2, ved at opstille en særlig type af bebyggelsesplaner, der er kendetegnet ved en arealrelateret grænseværdi og en kvalitativ betingelse, under hensyntagen til de relevante kriteriet i direktivets bilag II bestemmer, at der ved udarbejdelsen af en sådan bebyggelsesplan ses bort fra de procedureregler om miljøvurdering, der ellers gælder for bebyggelsesplaner, og på den anden side fastsætter, at en overtrædelse af disse procedureregler, der beror på, at kommunen ikke har vurderet den kvalitative betingelse korrekt, er uden betydning for gyldigheden af en bebyggelsesplan af denne særlige type?</p>	Dom	18.04.13
C-565/11	<p>Mariana Irimie Mod StatulromânprinMinisterulFinanțelorșiEconomiei m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: Skal principperne om effektivitet, ækvivalens og proportionalitet – som gælder for de retsmidler, som en privatperson, der har lidt et tab som følge af anvendelsen af en bestemmelse, der er i strid med fællesskabsretten, har adgang til med henblik på udbedring af tilsidesættelser af fællesskabsretten – og som følger af retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol i forening med artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at de er til hinder for nationale retsfor skrifter, der begrænser størrelsen af det beløb, som kan kræves tilbagebetalt af den privatperson, hvis rettigheder er blevet tilsidesat?</p>	Dom	18.04.13
C-661/11	<p>Martin Y Paz Diffusion Mod David Depuydt og Fabriek van MaroquinerieGauquie SA</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 5, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at den eneret, som det registrerede varemærke giver indehaveren, ikke længere af indehaveren kan påberåbes fuldstændigt over for en tredjemand for samtlige de varer, der var omfattet heraf på tidspunktet for registreringen: - såfremt indehaveren i en længere periode i fællesskab med denne tredjemand har brugt varemærket i en form for sameje vedrørende en del af de omfattede varer? - såfremt indehaveren i forbindelse med aftalen om at bruge varemærket i fællesskab med denne tredjemand uigenkaldeligt har accepteret, at tredjemanden kan bruge varemærket for disse varer? Skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at anvendelsen af en national bestemmelse, hvorefter indehaveren af en rettighed ikke må udøve denne rettighed på en måde, der er</p>	GA	18.04.13

	<p>ansvarspådragende eller udgør misbrug, kan føre til et fuldstændigt forbud mod udøvelsen af denne eneret i forhold til en del af de omfattede varer, eller således at anvendelsen af bestemmelsen alene kan indebære, at den ansvarspådragende udøvelse af eneretten eller misbruget heraf sanktioneres på anden måde? Skal artikel 5, stk. 1, og artikel 8, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at den nationale ret i de situationer, hvor indehaveren af et registreret varemærke bringer sin forpligtelse over for tredjemand til ikke at gøre brug af dette varemærke for visse varer til ophør med henblik på selv at genoptage brugen af varemærket, ikke desto mindre fuldstændigt kan forbyde genoptagelsen af brugen af dette varemærke med den</p> <p>begrundelse, at genoptagelsen vil udgøre illoyal konkurrenceadfærd, fordi indehaveren vil drage fordel af den af tredjemand foretagne markedsføring vedrørende varemærket, og der vil bestå en mulig risiko for forveksling i kundekredsens bevidsthed, eller skal bestemmelserne fortolkes således, at den nationale ret skal vedtage en anden sanktion, der ikke fuldstændigt forhindrer, at indehaveren kan genoptage brugen af varemærket? Skal de nævnte bestemmelser fortolkes således, at det er berettiget fuldstændigt at forbyde indehaveren at bruge varemærket, såfremt tredjemand i en længere årrække har foretaget investeringer med henblik på at styrke offentlighedens kendskab til de varer, for hvilke han har opnået indehaverens samtykke til at bruge varemærket?</p>		
--	---	--	--